

Sygn. akt II AKzW 1168/20

POSTANOWIENIE

Dnia 18 sierpnia 2020 roku

Sąd Apelacyjny w Katowicach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący-Sędzia: sędzia SA Alicja Bochenek

Protokolant: Kamil Klupś

przy udziale prokuratora Prokuratury Okręgowej w Katowicach del. do Prokuratury Regionalnej w Katowicach Patrycji Śliwiak

po rozpoznaniu w sprawie **J. F.**

skazanego za przestępstwo z art. 207 § 1 k.k. i inne

zażalenia złożonego przez skazanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Częstochowie

z dnia 15 czerwca 2020 roku, sygn. akt III Kow 770/20

w przedmiocie odmowy udzielenia warunkowego zwolnienia

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. i art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k.w.

postanawia:

1. utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie;
2. zwolnić skazanego od ponoszenia wydatków związanych z postępowaniem odwoławczym i obciążyć nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Zażalenie skazanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy dokonując trafnych ustaleń faktyczno-prawnych, doszedł do słusznego wniosku, że obecnie skazany J. F. nie zasługuje na dobrodziejstwo, o które się ubiega.

Przypomnieć należy, iż zawsze jako zasadę powinno się postrzegać odbywanie prawomocnie orzekanej kary w całości, a więc w takim rozmiarze w jakim została ona wymierzona przez sąd skazujący, gdyż obowiązkiem każdego skazanego jest odbycie kary

w całości, a warunkowe zwolnienie udzielane jest tylko osobie, która swoją postawą udowodniła, że daje gwarancję przestrzegania porządku prawnego.

Tymczasem z akt sprawy wynika, że skazany - uwzględniając jego zachowanie w izolacji więziennej i przed osadzeniem - takiej gwarancji nie daje. Tym bardziej, iż odwołując się do złożonego zażalenia, poza sporem pozostaje, że dla zastosowania instytucji, o którą ubiega się skazany, konieczne jest czynne uczestnictwo w procesie resocjalizacji.

Z tych względów podkreślenia wymaga, iż z aktualnej opinii o skazanym nie wynika, aby jego zachowanie podczas wykonywania kary pozbawienia wolności w sposób jednoznaczny pozytywnie się wyróżniało. Trudno zatem przyjąć,

że w gruncie rzeczy skazany charakteryzujący się przeciętnym zachowaniem, który był jedynie dwukrotnie nagradzany regulaminowo, a karę odbywa w systemie zwykłym, zasługuje na skorzystanie z dobrodziejstwa instytucji szczególnej, przeznaczonej do zastosowania w wypadkach jednoznacznej, pewnej i trwałej poprawy zachowania, przekonującej o niewątpliwym i diametralnym postępie w procesie jego resocjalizacji.

W tej sytuacji podzielić należy w pełni zapatrywanie wyrażone w zaskarżonym postanowieniu, że aktualnie brak jest przesłanek, o jakich mowa we wskazanym przepisie do udzielenia skazanemu warunkowego przedterminowego zwolnienia.

Odnosząc się do argumentacji skazanego zawartej w treści środka odwoławczego oraz dołączonego pisma należy zauważyć, że o tym, czy skazany zasługuje na dobrodziejstwo warunkowego przedterminowego zwolnienia nie decydują względy zdrowotne, lecz – jak już wyjaśniono powyżej – prognostyczne, pozwalające na przyjęcie, że skazany nie powróci na drogę przestępstwa. Natomiast naprowadzone powyżej okoliczności uniemożliwiają na obecnym etapie sformułowanie względem J. F. pozytywnej prognozy społeczno-kryminologicznej, a argumenty powołane w zażaleniu nie były w stanie tej oceny zmienić.

Mając powyższe na uwadze orzeczono, jak w części dyspozytywnej.

ZARZĄDZENIE

- o treści postanowienia poinformować skazanego

- zwrócić akta.

Katowice, dnia 18 sierpnia 2020 roku.